

kun at give adgang til salg af stærke drikke ud af huset, jf. bemærkningerne til § 6.

Efter den gældende lovs § 11, stk. 2, kan afgørelser, der efter restaurationsloven skal træffes af kommunalbestyrelsen, træffes af et af kommunalbestyrelsen i dette øjemed nedsat bevillingsnævn. Det er antaget, at denne formulering forhindrer, at kommunalbestyrelsen kan delegere sin kompetence til økonomiudvalget, et stående udvalg eller den kommunale administration.

Med den foreslåede formulering af stk. 3 tilsigtes, at kommunalbestyrelsen på sædvanlig måde kan træffe beslutning om delegation inden for den kommunale organisation. Delegation vil således kunne ske til økonomiudvalget, et stående udvalg eller den kommunale administration.

Kommunalbestyrelsen vil også fortsat kunne nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelse i sager om alkoholbevilling. Nævnets afslag vil i så fald kunne indbringes for kommunalbestyrelsen, som dog også som klageinstans vil kunne overlade afgørelsen til et udvalg eller den kommunale administration. I København, hvor en borgmester er formand for bevillingsnævnet, er det dog den samlede magistrat, der er klageinstans.

I forbindelse med behandling af bevillingsansøgninger vil kommunen kunne rette henvendelse til restaurationsbranchens hovedorganisationer eller lokale brancheorganisationer for råd og vejledning af faglig art.

Der er i medfør af § 21 b i lov om frikommuner godkendt frikommuneregulativer for Hasle, Fåborg og Ebeltoft kommuner, hvorefter afgørelser om meddelelse af alkoholbevilling træffes af kommunens økonomiudvalg, jf. Industriministeriets bekendtgørelser nr. 601, 602 og 603 af 14. september 1989. Frikommuneregulativerne er gældende indtil 31. december 1993.

Som følge af forslaget § 10, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen delegere sin kompetence i sager om alkoholbevilling til udvalg og administration. Bestemmelsen i § 21 b i lov om frikommuner bliver derved overflødig. Det er derfor foreslået, at bestemmelsen ophæves, jf. forslaget § 39, stk. 7. De nævnte frikommuneregulativer bortfalder herefter.

Til § 11

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 13.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, gælder også amtskommuner.

Til § 12

Bevillingsmyndigheden kan være kommunalbe-

styrelsen, bevillingsnævnet, et af kommunalbestyrelsen nedsat udvalg, den kommunale administration eller Landsbevillingsnævnet, jf. § 10, stk. 2-4, og § 11.

Bestemmelsen angiver hvilke hensyn, bevillingsmyndigheden kan lægge vægt på ved afgørelsen af, om alkoholbevilling kan meddeles, og svarer til den gældende lovs § 14, stk. 3, bortset fra, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke længere skal fastsætte retningslinier herom. I medfør af den gældende lovs § 14, stk. 3, er givet retningslinier i cirkulære nr. 73 af 26. april 1978, cirkulæreskrivelse nr. 66 af 5. april 1982 og vejledning nr. 64 af 24. juni 1986. Disse cirkulærer bortfalder ved lovens ikrafttræden. Det er herefter i forslaget nærmere konkretiseret, hvorledes disse hensyn kan tilgodeses.

Nr. 1 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, 2. pkt., nr. 4, og stk. 2, 2. pkt., om den af bevillingsansøgeren, direktion og bestyrelsesmedlemmer udviste vandel. Vandelskravet er udvidet til også at omfatte andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift. Derved opnås, at det kan forhindres, at personer, der ikke opfylder vandelskravet, i realiteten alligevel driver restaurationsvirksomhed gennem en anden person, der formelt har de nødvendige adkomster.

Nr. 2 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 3, litra a.

Nr. 3 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 3, litra b. Det har hidtil været antaget, at de hensyn, som restaurationsloven skal varetage, ikke kan medføre, at en alkoholbevilling skal kunne betinges af, at der stilles sikkerhed for betaling af gæld til det offentlige. Dette kræves ikke for andre brancher. Imidlertid har det vist sig, at enkelte restauratører, der kun holder deres restaurationer åbne i sommerperioden, efter at have opnået store indtægter lukker restaurationen uden at betale moms og A-skatteestancer. Restancerne må ofte afskrives af det offentlige. Der vil i medfør af forslaget § 10, stk. 2, 4. pkt., i sådanne tilfælde, hvor der må antages at være overvejende sandsynlighed for, at en virksomhed vil ophøre, uden at der betales skyldig moms og skat, kunne stilles krav om sikkerhed for gæld til det offentlige, f.eks. ved bankgaranti eller depositum på f.eks. 50.000 kr.

Nr. 4 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 3, litra c.

Nr. 5 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 3, litra d.

Nr. 6, der er ny, medtager hensynet til at undgå uforvarslig restaurationsdrift eller andre ædruelighedsmæssige eller ordensmæssige problemer som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationer med alkoholbevilling. Herved vil restauratø-